

מיקומו של שבת גד

בתחילת חומש במדבר נמנים נשיאי השבטים, האמורים לסייע במפקד בני ישראל (א, ה-טו). את מקומו של שבת לוי, הנמנה בנפרד, תופסים שני בני יוסף, מנשה ואפרים, וכך נשמר המספר שנים עשר. הנשיאים מנויים על פי סדר מובן: תחילה מוזכרים השבטים מבני לאה, על פי סדר הולדתם (ראובן, שמעון, יהודה, יששכר, זבולון); אחריהם - בני רחל (אפרים, מנשה, בנימין), ולבסוף - בני השפחות (דן, אשר, גד, נפתלי). לעומת זאת, במפקד עצמו (א, כ-מג) השתנה הסדר במעט, כשאת רשימת בני לאה קוטע לפתע שבת גד, הנזכר לאחר שבטי ראובן ושמעון ולפני שבטי יהודה, יששכר וזבולון. מה הסיבה לשינוי זה?

תשובה חלקית לכך אנו מוצאים בפרק ב, כשמתברר ששנים עשר השבטים מחולקים לארבע קבוצות ("דגלים"), כשבכל קבוצה יש ראש קבוצה ושני שבטים נוספים. מתברר, שהרשימה במפקד בפרק א, בנויה על פי סדר ארבעת הדגלים: ראובן, שמעון וגד הם דגל בפני עצמו, והדגלים האחרים הם יהודה, יששכר וזבולון; אפרים, מנשה ובנימין; דן, אשר ונפתלי. שני הדגלים האחרונים בחלוקה זו מובנים היטב - דגל אחד לבני רחל ודגל אחד לבני השפחות. אולם, מה ההיגיון בחלוקת בני לאה לשני דגלים באופן זה, ולהכנסת שבת גד, בנה של זלפה, בתוכם?

נראה, שתחילה היתה בעיה בחלוקת הדגלים על פי סדר התולדה, כיוון שכך היינו מקבלים בדגל אחד את ראובן, שמעון ויהודה, ואחד משני השבטים החשובים - ראובן או יהודה - לא היה מקבל "דגל" בפני עצמו. אולם כדי לחלק את חמשת בני לאה לשני דגלים, דגל מחנה ראובן ודגל מחנה יהודה, הרי שהיה צורך להוסיף שבת אחד, כדי לשמור על המבנה של שלושה שבטים בכל דגל. כעת ניתן לבחון את השאלה - איזה שבת להעביר לבני לאה?

ברור, שאין כל טעם להעביר את אחד השבטים מהדגל השלישי, המונה בדיוק את "שלושת" בני רחל - אפרים, מנשה ובנימין. על כן נותרה רק הבחירה בשאלה - איזה מבני השפחות להעביר לדגל מחנה ראובן: ברור, שגם כאן היה מקום לשמור את מעמדו של שבת דן, בכור השפחות, כראש הקבוצה, ולפיכך נותרו רק שלוש אפשרויות - גד, אשר או נפתלי. היות שגד הוא בכורה של זלפה, שפחת לאה, נפלה הבחירה על שבת זה להצטרף לדגל מחנה ראובן, בכורה של לאה.

לבחירה זו היתה, כמובן, משמעות היסטורית. שבת גד כך את גורלו עם דגל מחנה ראובן. יחד הם גידלו מקנה רב ועצום מאוד (במדבר לב); יחד הם פנו למשה בבקשה לקבל נחלה בעבר הירדן המזרחי; יחד הם עברו חמושים לפני העם, כפי שהתחייבו למשה, במלחמה על כיבוש הארץ (יהושע ד, יב), ויחד הם שבו לנחלתם בתום המלחמה ואף שכנעו את יתר השבטים בעומק אמונתם בקב"ה (יהושע כב).

מדוע לא פקדו את הלוויים בתוך בני ישראל?

בתום המפקד הראשון של שבטי בני ישראל מתארת התורה: "וְהָלֹאִים לְמִטָּה אָבְתָם לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹכָם" (א, מו). תיאור זה מפתיע, שכן רק מיד לאחריו מופיע הצוו: "אֲדָאָה מִטָּה לְוִי לֹא תִּפְקֹד וְאֶת רֹאשֵׁם לֹא תִּשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (שם, מט), בעוד שמתאור זה משמע, שעוד לפני הציווי קיימוהו בני ישראל מדעתם (עייני רמב"ן). אמנם, לאחר ציווי זה מופיע תיאור נוסף של המפקד, הפעם על פי סדר חניית השבטים במחנה ישראל, כשגם כאן חוזרת התורה על אותה נקודה, אולם הפעם בתוספת מובנת: "וְהָלֹאִים לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר צֻוְּהוּ ה' אֶת מֹשֶׁה" (ב, לג). בפעם זו אכן הופיע ציווי שלא לפקד את הלוויים, ולכן ציון עובדה זו הוא קיום של הציווי. אולם, דווקא עובדה זו מחרפה את השאלה: מדוע כבר בפרק א לא נמנו הלוויים, אף שלא היה ציווי מפורש לכך?

מסתבר, ששני הפרקים מבטאים שתי סיבות שונות לאי מניית הלוויים בתוך בני ישראל. בפרק א הדגש היה על מניית "כָּל יִצְאָ צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל" (א, ג), ולשם כך הוזכרו רק נשיאי שנים עשר השבטים, ללא שבת לוי. לפי פרק זה לא היה טעם למנות את שבת לוי, שכן אנשיה אינם נמנים עם היוצאים לצבא, ועל כן אין למנותם בתוך המניין שכל עניינו הוא לבטא את גודל הצבא, לפני הכניסה המתוכננת לארץ. אולם, עובדה זו היא ביסודה טכנית, כדי לדעת את מספר יוצאי הצבא המדויק, ולכן לא היה צורך בציווי מיוחד שלא למנות את הלוויים, ואף לא היה בכך איסור לו מנו אותם. לכל היותר, היה זה צעד חסר טעם, שעלול היה לבלבל את מפקדי הצבא בשעת הצורך.

אולם, בתיאור השני מתברר, ששבת לוי אינו נמנה במפקד בני ישראל לא רק בגלל מה שאינו עושה, אלא דווקא בגלל מה שהוא כן אמור לעשות: "אֲדָאָה מִטָּה לְוִי לֹא תִּפְקֹד וְאֶת רֹאשֵׁם לֹא תִּשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֵתָה הַפִּקֹּד אֶת הָלֹאִים עַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל כָּל פְּלִי" (א, מט-ג). לאורך הפרשה מודגש שוב ושוב תפקידם המיוחד של הלוויים, דווקא בשורש זה - פק"ד: "וְאֵתָה אֶהְרֹן וְאֵת בְּנָיָה תִּפְקֹד וְשִׁמְרוּ אֶת כְּהֻנָּתָם" (ג, י); "וּפְקֹדֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ" (שם, לב); "וּפְקֹדֵת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מִרְיָם" (שם, לו). מסתבר אפוא שהיות שהלוויים מופקדים על משכן העדות, הרי שאין לפקדם בתוך בני ישראל, וכדברי רש"י: "כדאי הוא לגיון של מלך להיות נמנה לבדו". כאן כבר מדובר באיסור של ממש למנות את הלוויים בתוך בני ישראל, כיוון שמניין שכזה היה פוגע במעמדם ובתפקידם המיוחד.

שבת שלום

מתוך "נקודת פתיחה" / הרב אמנון בזק

על מפקד בני ישראל - שיעור בניהול משאבים אפקטיבי

”שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת כָּל זָכָר לְגִלְגָּלָתָם” (במדבר א, ב)

הרקע

עם ישראל יוצא ממצרים והופך מעם עבדים לאומה מסודרת בעלת מבנה ברור. בתחילת ספר במדבר מצווה ה' למשה ולאהרן לערוך מפקד מסודר של כל בני ישראל, לפי שבטים ומשפחות, ובתוך כל שבט – לפי מספר שמות ופרטים מדויקים. המפקד כולל חלוקה ליחידות ולמנהיגים, כהכנה למסע במדבר ולמלחמות שעתידות לבוא.

תובנה ניהולית

ספירה וארגון מוקדם של משאבים הם תנאי הכרחי לניהול אפקטיבי. ניהול משאבים הוא שלב בסיסי ומהותי בכל פרויקט. הפסוק מדגיש לא רק את ביצוע המפקד, אלא גם את האופן המדויק והמובנה על פיו עליו להיערך – לפי משפחות, בתים, שמות ואשי גולגולת. התורה מלמדת אותנו כאן שאי אפשר להוביל מהלך משמעותי ללא תמונה מלאה של המצאי האנושי והארגון. זהו עקרון יסוד במנהיגות: לפני שמתחילים לזוז – צריך להכיר את הצוות שלך – לדעת מי איתך, מהם הכישורים שלו, ומהו הפוטנציאל שלו.

הפרקטיקה - בעולם ניהול הפרויקטים

כל מנהל פרויקט צריך לפתוח את תהליך התכנון במיפוי מסודר של המשאבים: כוח אדם, טכנולוגיה, תקציב, ידע זמין וסיכונים. חשוב לבצע תכנון כוח אדם מפורט – מי אחראי על מה, מהם תחומי האחריות, והאם יש פערים או חוסרים. תכנון טוב מבוסס על מידע מדויק ועדכני, ולא על הערכות כלליות. המפקד בפרשה הוא דוגמה לתכנון מדויק ורשמי, המאפשר להמשיך התנהלות מסודרת.

סיכום

הפסוק הפותח את פרשת במדבר מלמד שמנהיגות אחראית מתחילה במבט כולל: מיפוי, סדר, ותכנון. מפקד העם אינו פעולה טכנית בלבד, אלא יסוד חשוב בדרך לניהול מוצלח. כך גם בעולמנו – רק כשאנחנו יודעים מי עומד לרשותנו ומהו יכולותיו, נוכל להצליח בהובלת תהליכים גדולים. פרשת במדבר נקראת תמיד בסמוך לחג השבועות, בו קיבלו עם ישראל את התורה. כדי לקבל תורה – צריך להיות מסודרים, מאורגנים, וראויים. מפקד בני ישראל הפותח את ספר במדבר הוא לא רק הכנה לוגיסטית, אלא הכנה נפשית וארגונית הנובעת מקבלת אחריות. כך גם בעולם הניהול: תורה או פרויקט – אי אפשר לקבל או להוביל בלי סדר, בהירות ומוכנות.

לעילוי נשמת

עמית בונצל הי"ד, בן נועה ויצחק
רועי מרום הי"ד, בן טלי ורענן

שבת שלום, ראש חודש סיוון טוב, חג שבועות שמח ובשורות טובות
בועז עוגן!

חידון א' ב' לחג השבועות

נכתב ע"י זיוה מונסונו

א. מכינוייה של רות.	ט. השלימו: "כִּי כָלֵתָהּ אֲשֶׁר	ע. בנו של רם.
ב. מהיכן היו אלימלך ונעמי.	אֶהְבֶּתָּהּ, וְלֵדְתִי, אֲשֶׁר הִיא	פ. כך מכנה אותו בעז מהסיבה
ג. כינוי לבעז.	לָהּ, מִשְׁבָּעָה בָּנִים."	שלא רצה לגאול.
ד. נצמדה.	י. בנו של עובד.	צ. צמאה למים. לפי הכתוב.
ה. אותה מילה בניקוד שונה.	כ. כינוי לטלית לפי רש"י. (ג, ט)	ק. צָנִים.
ו. שלוש פעולות ברצף שעושה רות	ל. אחת האמהות.	ר. הסיבה שירדו למואב.
מתחילות באות ו'.	מ. נעמי מבקשת עבור רות ...	ש. אותם ליקטה רות.
ז. היו חלק מהעדים בשעת הקניין.	(רמז: שם אביו של שמשון	ת. אמו של פרץ.
ח. משבעת המינים ברבים.	הגיבור).	
	נ. נשלף.	
	ס. זוהי הצידה. לפי הכתוב.	

שבת
ד' סיוון ה'תשפ"ה (31/5/2025)
48 לעומר

שבת פרשת במדבר

19:20 כניסת שבת
20:23 יציאת שבת
20:55 צאת שבת ר"ת
הפטרת השבת:
הושע פרק ב, א-כב - והיה מספר
פרקי אבות:
פרקי אבות ו

שהם

עלות השחר 90 ד' (מע')
עלות השחר 72 ד'
זמן טלית ותפילין
הניח החמה
סוף זמן ק"ש למג"א
סוף זמן ק"ש לגר"א
סוף זמן תפילה למג"א
סוף זמן תפילה לגר"א

12:37 חצות היום והלילה
13:13 מנחה גדולה
16:44 מנחה קטנה
18:13 פלג המנחה
19:42 שקיעה

20:05 צאת הכוכבים
20:55 צאת הכוכבים לר"ת

שבועות ל'
דף יומי בבלי
דף יומי ירושלמי
עמוד יומי במשנה ברורה
רמב"ם פרק יומי
חובל ומזיק ה'
רמב"ם ג"פ
איסורי ביאה טו
משנה יומית
אבות - ג ב'

חידון א' ב' לפרשת במדבר

נכתב ע"י זיוה מונסונו

א. השבט אליו השתייך אלישמע	ח. הגיל שבו כל בכור מתחייב	נ. מנשיאי המטות.
בן עמידה.	בפדיון.	ס. היכן חנו הלווים?
ב. אותם ה' הכה במכות מצרים.	ט. השלימו מההפסדה: "כִּי	ע. אביו של נשיא שבט דן.
ג. מבני לוי.	לִי אֶז, מִעֲתָה" (הושע ב, ט)	פ. איזה בכורות החליפו הלווים.
ד. אביו של נשיא שבט גד.	י. מבני קהת.	צ. הנשיא של משפחת מררי.
ה. השלימו: "רָאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל	כ. סכו"ם בפרשה.	ק. אחד מהחפצים שהונחו על
_____."	ל. אביו של נשיא בית אב לגרשוני.	שולחן הפנים.
ו. כך פותחת הפרשה.	מ. להיכן שבנוי הלכו הוא הלך	ר. השבט שמנה 46,500?
ז. השבט שמנה 57,400?	אתם. פורק והורכב בכל מקום	ש. מבני גרשון.
	מחדש.	ת. סוג של עור.

פרשה בתמונה / פרשת במדבר

”וַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל דָּגְלוֹ לְצִבְאָתָם” (במדבר א נב)
”אִישׁ עַל דָּגְלוֹ בְּאֹתָתָ לְבֵית אֲבֹתָם וַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב לְאַהֲלֵ מוֹעֵד וַחֲנוּ” (שם ב ב).
הפרשה פותחת את ספר במדבר ותיאור נדודי ישראל במדבר. בפתיחה מתואר מחנה בני ישראל החונים בארבעה מחנות, כשבמרכזם נמצא המשכן. לכל שבט היה דגל משלו בצבע משלו והם היו מאוחדים בארבעה מחנות של שלושה שבטים בכל מחנה. גם במהלך הצעידה במדבר, מתחנה לתחנה, היו המחנות צועדים במבנה מסודר, תחת הדגלים והאותות של השבטים והמחנות.

בצילום, סמלי חילות ויחידות צה"ל עם הקמתו. צולם בחדר העבודה שבבית הנשיא הראשון חיים ויצמן ברחובות.

צילום והקשר: אבי אלטל

תיקון ליל שבועות, תורה ותפילה בחג השבועות בשוהם

בית הכנסת אבני החושן

00:15-00:45	גידי ססטמן	גורלם של עשרת השבטים
01:00-01:45	מוטי ריבקינד	ליהודי המשורר של שבועות, מותר להקריב חמץ
02:00-02:45	הרב רן כלילי	הוסיף מדעתו
03:00-03:45	הרב דוד סתיו	מעמד השבויים בהלכה
04:00-04:40	ירדן שטרן	סוגיות בפיקוח נפש בשבת במלחמות חרבות ברזל
04:50		מגילת רות
05:15		תפילת שחרית, מניין הנץ
08:30		תפילת שחרית, מניין שני
19:25		תפילת מנחה

בית הכנסת אהבת ישראל

22:30		תיקון ליל שבועות
05:00		תפילת שחרית, מניין ראשון (קורבנות)
08:30		תפילת שחרית, מניין שני (קורבנות)
17:30	הרב אוהד אביטן	אזהרות לחג השבועות ושיעור במגילת רות
19:00		תפילת מנחה ומגילת רות

בית הכנסת אחדות ישראל

22:30-04:15		תיקון ליל שבועות + מגילת רות
02:00 (משוער)	הרב מאיר כהנא	שיעור במצות נבחרות בספר המצוות
04:20		תפילת שחרית, מניין הנץ (קורבנות) (עמידה בהנץ: 5:34)
18:00	הרב מאיר כהנא	שיעור גמרא בבא בתרא
18:55		תפילת מנחה
19:15	הרב רן כלילי	שיעור בנושאים משתנים

בית הכנסת דורות אברהם

23:15-00:00	דליה בבקוף	דור דוד ודור שני
00:15-01:00	יעקב שפיגלמן	"שמו וזכור בדיבור אחד"?! - על הסתירות בפרשיות עשרת הדברות
01:15-02:00	קובי הקר	"מניחין חייו עולם ועוסקים בחיי שעה"
02:00		לימוד עצמי
08:30		תפילת שחרית
19:21		תפילת מנחה

בית הכנסת הדסים ספרדי

23:00		תיקון ליל שבועות
04:30		תפילת שחרית, מניין הנץ (קורבנות) (עמידה בהנץ: 5:34)
07:45		תפילת שחרית, מניין שני (קורבנות)
19:20		תפילת מנחה

בית הכנסת היכל ציון

22:30-01:30		קריאת מועד—תיקון ליל שבועות
01:45-02:15	אבינועם דאר	"הנגילים היו בארץ בימים ההם" - חומר ורוח במשנת הרמב"ן.
02:15-02:45	ינון משה	קרבנה של בת יפתח
02:45-03:00		הפסקת קפה
03:00-03:30	יעקב חשדי	לקנות תורה
03:30-04:00	דורון שוהם	אינן מפטירין אחר הפסח אפיקומן
04:05		תפילת שחרית, מניין ראשון
07:30		תפילת שחרית, מניין שני
18:10		רות
19:25		תפילת מנחה

בית הכנסת זכור לאברהם

22:30		תיקון ליל שבועות
04:40		תפילת שחרית, מניין ראשון (קורבנות)
07:45		תפילת שחרית, מניין שני (קורבנות)
18:45		קריאת תהילים
19:15		תפילת מנחה
	הרב אלרן מונסונגו	דברי תורה

בית הכנסת משכן משה—מי לה' אלי

23:15-23:55	פרופ' שלמה אלקיים	אגרת הרמב"ם: קול קורא למדין שבויים
00:05-00:45	הרב מאיר כהנא	דוד המלך – מצביא, משורר או פוסק הדור?
01:00-01:45	רמי דון	סיוע הומניטרי בשעת מלחמה
02:00-02:45	עפר שפיר	רוצחים וגם יורשים – אחאב למול דוד
03:00-03:40	אבי אלטלף	ויהי בימי שפוט השופטים
03:50-04:30	אמיתי אריכא	רבי נחמן - הסיפור
		מגילת רות
		תפילת שחרית, מניין הנץ (עמידה בהנץ: 5:34)
08:30		תפילת שחרית, מניין שני
19:15		תפילת מנחה
	אודי זיכרמן	ספר יואל

בית הכנסת מכבים

23:00	גידי ססטמן	נושא לא אקטואלי. על מלחמות אחים במקרא ובבית שני
00:00	תמי גרינברג	שימוש בורעו של נפטר לשם הולדה - היבטים משפטיים והלכתיים
01:00	רמי דון	ניהול ענייני המסלכת מדון פיקוח נפש - לכתחילה, בדרישה, ואולי שאפשר לחשוב גם אחרת.
02:00	יעקב שפיגלמן	"מה לילוד אשה בינונו" - מה התרחש בתוך הענן על פסגת הר סיני?
03:00	קובי הקר	רס"ג וכן מאיר, הויתור שמע פילוג בישראל
04:00	הרב דוד סתיו	בית חכם בשבת
05:10		מגילת רות
05:23		תפילת שחרית, מניין הנץ (עמידה בהנץ הנראה: 5:45)
08:30		תפילת שחרית, מניין שני
19:21		תפילת מנחה

לימוד ליל שבועות—בית משפחת כהנא, רח' עמק איילון 20א, דירה 6 לעצירות +18

22:45	תהילה כהנא	התורה והמרווח שבאמצע
23:45	הרבנית אביבה סתיו	שיעור
00:30	הרב גלעד כהן	

אולם מכבים תחתון - לימוד לנשים

23:00-23:40	הרב גלעד כהן	
23:45-00:25	קטי-קלרה אייאש	מדוע הכתובה היא מסמך "ממניסטי"?
00:30-01:10	דליה בבקוף	"חנוך לנער על פי דורו"
01:15-01:55	הרב רן כלילי	זמן מתן תורתנו
02:00-02:40	הרב אלרן מונסונגו	תורת נשים

בית הכנסת משכן אור

22:45-23:30	הרב דוד סתיו	"אנכי"
23:30-00:15	ד"ר שרונה גולדנברג	לירות או לא לירות? זאת השאלה! סוגיית "הבא במחתרת"
00:15-01:00	ירון רוטשטיין	בינה מלאכותית ויהדות
01:00-01:45	הרב רון אלון	בשר כשר/חלק - גלגולה של הלכה כפראפרזה למיתוג הלכתי
08:30		תפילת שחרית
19:21		תפילת מנחה

בית הכנסת נר ברזל

22:30		תיקון ליל שבועות
01:00	הרב מנחם גרינברג	שיעור
02:00		תיקון ליל שבועות (קריאת הזוהר ומדרשים)
03:00	הרב רן כלילי	שיעור
04:30		תפילת שחרית מניין הנץ (קורבנות)
07:30		תפילת שחרית מניין שני (קורבנות)
17:30		קריאת תהילים לכבוד היולדת דוד המלך
18:15	הרב שמעון רחמני	על מגילת רות
19:15		תפילת מנחה

בית הכנסת שבת אחים

22:30		תיקון ליל שבועות—קריאת התנך
00:30		תיקון ליל שבועות-סיום התנך
00:35-01:15	הרב רן כלילי	מתן תורה ועולם התורה
01:15		תיקון ליל שבועות - מדרש, תרי"ג וחלוקת האדרא
02:30		תיקון ליל שבועות—תהילים
04:45		תפילת שחרית מניין הנץ (קורבנות) (עמידה בהנץ: 5:35)
	לאחר התפילה	הרב רן כלילי שפת אמת
08:30		תפילת שחרית מניין שני (קורבנות)
16:30		תהילים
18:45	הרב יואב כהן	שיעור
19:15		תפילת מנחה
19:45	הרב מאיר כהנא	שיעור

בית הכנסת כרם שלמה—שלהבת

23:00		תיקון ליל שבועות
02:30-03:30	הרב רון אלון	בשר כשר/חלק - גלגולה של הלכה כפראפרזה למיתוג הלכתי
02:00		תיקון ליל שבועות - המשך

בית הכנסת שמחת משה

23:00-23:50	מני נאמן	"וכל העם רואים את הקולות" - קול ה' בעולם של ריבוי קולות
00:10-01:00	הרב דוד סתיו	"מי האמא"?
01:00-01:50	קטי קלרה אייאש	גט מהרש"ם: פיתרון למזמור או לעגונה
08:30		תפילת שחרית
19:20		תפילת מנחה

בית הכנסת תהילה לדוד

22:30		תיקון ליל שבועות
		תפילת שחרית מניין הנץ

בני עקיבא - חבריא ב

23:00-23:30	הרב רן כלילי	
23:30-00:00		לימוד בחברותות
00:00-00:45	גילי ויל	
01:00-01:30	אורי גסט	
01:30-02:00		חבורות לימוד
02:15-03:00	הרב דוד סתיו	
03:15-04:00	לימוד עם רוני	
04:15-04:30	לימוד עצמי, דפי לימוד	

בית חינוך אבני החושן

לימוד לילדי כיתות א'-ד'

22:30-23:15	אביעד ביטון	שיעור לבנים
22:30-23:15	הרב יואב כהן	שיעור לבנות

משולחנו של הרב דוד סתיו / ברכות הבוקר לאחר ליל הלימוד

אשכנזים	ספרדים	נטילת ידיים וברכת "אשר יצר"
נוטלים ואין מברכים, ואם יצא לשירותים מברך "על נטילת ידיים" ו"אשר יצר".	נוטלים ואין מברכים, ואם יצא לשירותים מברך "אשר יצר".	
מחלוקת הפוסקים, וראוי לכתחילה לשמוע ממי שישן. מי שישן בערב שבועות יכול לברך לכתחילה.	בספר "כף החיים" כתב שמברכים	ברכת אלוקי "נשמה"
אין מברכים, אלא שומעים מאדם שישן. מי שישן בערב שבועות יכול לברך.	מברכים	ברכות התורה
מחלוקת הפוסקים, וראוי לכתחילה לשמוע ממי שישן.	מברכים (כמו "אלוקי נשמה")	ברכת "המעביר שינה מעיני"
לכתחילה, עדיף לברך על טלית גדול. אבל מי שאין לו, יכול לברך על טלית קטן ולמשמש בציצית	יכול לברך, וימשמש בציצית	ברכת ציצית על לבוש מאתמול.
צריך ליטול כמו בבוקר, אך בלי ברכה	צריך ליטול כמו בבוקר, אך בלי ברכה	נטילת ידיים לאחר השינה ביום
לא מברכים. אמנם, מי שישן וחפץ לברך ברכת התורה, רשאי.	לא מברכים	ברכות לאחר ביום